

казалъ че има само единъ ходатай между Бога и чловѣцы-тъ, чловѣкъ Христосъ Исусъ (1 Тим. 2; 5). “Азъ, азъ съмъ,” казува Господъ, “който заглаждамъ прѣстапленія-та ти” (Иса. 43; 25). “Елате при менъ всички, що ся трудите, и що сте натоварени и азъ ще ви упокоѣя” (Мат. 11: 28). О грѣшныи чловѣче! Христосъ който ся нахожда на всякъдѣ, е вашъ исповѣдникъ: той е искусенъ духовенъ лѣкаръ, който знае да исцѣлява най люты-тъ ти раны (Мар. 2; 17: 1 Тим. 1; 15. Евр. 7; 25). Иди прочее при него и ще намѣришь спокойствіе за душѣ-тъ си” (Мат. 11; 28-30: Иоан. 6: 37). Духовникъ-тъ като не може да прости свои-тъ си грѣхове, какъ ще може да прости твои-тъ? Ако чловѣкъ не може да отвори врата-та за себе си, какъ ще може да ги отвори за други-тъ?

Нѣкои други казуватъ: “Исповѣданіе трѣбува да е прѣдъ духовникъ-тъ за да пріимамы отъ него *наставленія и духовенъ съвѣтъ.*” *) Наистинѣ Христіани-тъ сѣ длѣжни да ся разговарятъ единъ съ другыго за спасеніе-то си (Мат. 3; 16). И ако иска нѣкой да иде при пастырь-тъ си за утѣшеніе и наставленіе отъ Св. Писаніе, безъ никаквѣ мысль че той има власть да му прости грѣхове-тъ, тогава е прилично и полезно това. Но въ такъвъ случай даже, той не е длѣженъ да му исповѣдува грѣхове-тъ си, но само да пріима отъ него

(*) Споредъ това, който е по ученъ отъ духовникъ-тъ не трѣбува да ся исповѣдва.